

at virke komisk desværre maatte gøre et uheldigt Indtryk paa Forsamlingen, fordi de danske Kvinder ikke engang i denne deres store fælles Sag har kunnet samles til fælles Handling. Dansk Kvindesamfund har ikke Skylden herfor. Naar det fra anden Side har været hævdet, at jo flere Gange Spørgsmaalet blev fremsat, jo større Vægt fik det, saa har dette Valg fastslaaet det meningsløse i denne Opfattelse.

Naar en Gentagelse af det samme Spørgsmaal, — som enhver kunde forudse — har fremkaldt Latter og Utaalmodighed, hvorledes mon saa f. Eks. blot 5 vilde virke?

Interpellationen, der saaledes blev stillet Kandidaterne paa over 100 Valgtribuner lød: »Paa Dansk Kvindesamfunds Vegne tillader jeg mig at spørge, om Kandidaterne i den kommende Rigsdagssamling vil arbejde for Kvinders politiske Valgret og Valgbarhed, og om Kandidaterne ved et muligt Forslag til Grundlovsændring vil arbejde for, at der hertil knyttes en Ændring gaaende ud paa, at Kvinder faar samme politiske Valgret og Valgbarhed som Mænd«. Den var bleven tilsendt Interpellanterne sammen med en Opfordring til at meddele Hovedkontoret den valgte Kandidats Svar.

Som man kunde vente er disse Svar i overvejende Antal et ubetinget Ja paa begge Spørgsmaal, og mange af de valgte har desuden kunnet henvise til deres Deltagelse i Vedtagelsen af Grundlovsændringen i Aprii Maaned.

Modstand mod deres Krav behøver Kvinderne ikke at frygte af det nyvalgte Folketing; selv Sekretær Wulf har erklæret ikke at ville stille sig absolut imod det, selv om han tror, at vi alle vil staa os bedst ved, at Kvinderne nøjes med den kommunale Valgret. Som et enestaaende Tilfælde kan det vist mere Læserne, at Gaardejer Bramsen ikke vil være med at *paatvinge* Kvinderne politisk Valgret, skønt Kvinderne kan være lige saa fornuftige som Mændene; »men der bliver dog ikke saa lidt mere Ulejlighed, naar man, for at gøre sin Stemme gældende, altid skal slæbe sin Kone med.«

Som sagt, den største Hindring, Kvindevalgretten vil møde, bliver ikke Modstand men derimod Hensynet til de forskellige Partiinteresser. Det viste sig tydeligt i Debatten om Grundlovsændringen i det afgaaede Folketing, og vi tør desværre

ikke haabe, at det nyvalgte vil bringe noget Brud paa denne Tradition. Det fremgaar ogsaa af en Del af Kandidaternes Svar paa Interpellationen. Skønt enten Tilhængere eller ikke principielle Modstandere af Kvindevalgretten erklærer adskillige ikke at kunne gaa med til en Grundlovsændring, som giver Kvinden fuld Borgerret, medmindre denne ogsaa opfylder deres Partis forskellige politiske Krav. Selv Føreren for det Parti, der som et af de første, satte Kvindens Valgret paa sit Program, og som erklærer sig at være Tilhænger af, at Kvinderne faar samme statsborgerlige Ret som Mændene i enhver Henseende og til enhver Tid udtaler, »men man kan komme til at staa overfor en Forfatningsforandring, hvor den privilegerede Valgret til Landstinget ikke er taget væk, og det kan jeg ikke være med til«. —

Altsaa alt i alt har vi faaet mange smukke Ord og Løfter — det har vi ogsaa faaet før — men vi skal ikke gøre os Forventninger om, at Kvindevalgretten vil blive behandlet anderledes end tidligere, nemlig som et underordnet Spørgsmaal, der vil blive taget med paa Slæb, hvis der kan opnaas Enighed om de øvrige Spørgsmaal, der er Partierne imellem.

Det er klart, at det ikke er gaaet op for vore Folketingsmænd, hvor stor og hvor vigtig Sagen er, og hvor stor den Uretfærdighed er, som hele vort Regeringssystem hviler paa, naar selv Modstanderne af den privilegerede Valgret til Landstinget ikke kan gaa med til først og fremmest at afskaffe det Fødselsprivilegium, som selv den ringeste Mand har forud for den mest fremragende Kvinde, *Mændens privilegerede Valgret til Folketinget*.

Kvinderne maa nu sætte alt ind paa, at overbevise Lovgiverne om, — først og fremmest Nødvendigheden af at indføre Kvindens politiske Valgret og Valgbarhed, selv om der er en Del andre — underordnede Spørgsmaal — som saa maa vente paa bedre Lejlighed. Men dernæst maa vi alle gøre os klart, at den der er overbevist om et Kravs uafviselige Retfærdighed, har den Pligt at gøre, hvad der staar i hans Magt for, at det sker Fyldest.

Mange Kvinder har ved dette Valg vist, at de forstod dette og har ved at deltage i Vælgermøderne og ved at møde ved Valget sikkert ogsaa haft Indflydelse paa Kandidaternes Udtalelser.